

De Trompet

Is de “Diepe Staat” echt?

Hoeveel macht bezitten niet-gekozen bureaucraten en inlichtingenagenten binnen de regering van de Verenigde Staten?

- Andrew Miiller
- [21-08-2020](#)

Sinds Donald Trump tot president van de Verenigde Staten is gekozen, is er een grote hoeveelheid geheime informatie van de regering naar de pers gelekt. Het merendeel van deze informatie uit anonieme en nauwelijks anonieme bronnen is gecreëerd om zijn presidentschap in diskrediet te brengen, te beschadigen en mogelijk te beëindigen.

Ondertussen hebben inlichtingendiensten inlichtingen voor de president achtergehouden en voormalige spionagehoofden hebben de president als onervaren, onstabiel en onethisch bestempeld. Federale agenten hebben een inval gedaan in het kantoor van de persoonlijke advocaat van de president. Bureaucraten hebben manieren gevonden om de instructies van de president te belemmeren, te vertragen, openlijk te betwisten of simpelweg te negeren. Toen president Trump daarop openlijk kritiek uitte en sommigen wegens dergelijk gedrag ontsloeg, beschuldigden nieuwscommentatoren hem van het ontmantelen van een pijler van de Amerikaanse regering.

De vage complexiteit en “plausibele ontkenning” binnen het labirint van de federale regering zijn al verwarrend genoeg. Maar deze schandalen, onderzoeken, beschuldigingen en leugens binnen de regering zijn voor velen absoluut verbijsterend. Maar het komt allemaal neer op één duidelijk, verontrustend feit: de federale regering is in oorlog met zichzelf.

Tijdlijn van de Diepe Staat

Bureaucraten in Washington voeren een burgeroorlog tegen de Trump-regering. Hij zei dat hij “het moeras wilde droogleggen”, maar het moeras vecht terug. Veel commentatoren zeggen dat iets, wat de “diepe staat” wordt genoemd, de controle over de Amerikaanse regering probeert uit te oefenen, zelfs in zoverre dat ze president Trump uit zijn ambt willen dwingen.

De republikeinse strateeg Roger Stone zei dat als globalisten binnen de regering erin slagen president Trump te verdrijven, er een “opwelling van geweld” zou kunnen uitbreken. Sommigen beschrijven de natie als ijlend richting rellen en stedelijke oorlogsvoering.

Dergelijke waarschuwingen klinken extreem. Maar om te weten hoe serieus u de dreiging van de Diepe Staat moet nemen, moet u begrijpen wat het is en waarom ze vechten tegen president Trump.

Opkomst van de Diepe Staat

De term “diepe staat” is in de jaren zeventig in Turkije ontstaan om een machtige, niet-gekozen regering van bureaucraten, spionnen en militaire officieren te beschrijven die samenspanden met drugskartels om een Koerdische opstand neer te slaan.

De *Oxford English Dictionary* definieert “diepe staat” als “een groep mensen, doorgaans invloedrijke leden van overheidsinstanties of het leger, die vermoedelijk betrokken zijn bij de geheime manipulatie of controle van het

overheidsbeleid” [vertaling *deTrompeff*].

In de Verenigde Staten beschrijft de term gewoonlijk de permanente bureaucratie van niet-geselecteerde functionarissen die het land besturen met toenemende autonomie en afnemende transparantie.

De vrees dat zo'n groep niet-gekozen functionarissen in het geheim het regeringsbeleid zou kunnen leiden, gaat terug tot 1947, toen president Harry Truman de *National Security Act* ondertekende. Deze wet creëerde het Ministerie van Defensie, de Nationale Veiligheidsraad, de Joint Chiefs of Staff en de Central Intelligence Agency (CIA). Tijdens de Koude Oorlog rekruteerden ambtenaren zoals CIA-directeur Allen Dulles en directeur van het Federal Bureau of Investigation (FBI) J. Edgar Hoover minstens duizend voormalige nazi-agenten om te werken als Amerikaanse spionnen en informanten. Dit gebeurde achter de rug van het Amerikaanse volk en president Truman kreeg grote spijt van zijn rol bij het oprichten van deze agentschappen.

“Ik had nooit gedacht dat toen ik de CIA oprichtte, deze in vreedstijd in clandestiene operaties zou worden ingezet”, schreef hij op 22 december 1963 in de *Washington Post*. “Ik denk dat sommige van de complicaties en gênante situaties die we hebben meegemaakt, deels te wijten zijn aan het feit dat deze stille inlichtingenbranche van de president zo ver van zijn oorspronkelijk bedoelde rol verwijderd is dat ze nu wordt beschouwd als een symbool van duistere en mysterieuze buitenlandse intrige – en een onderwerp voor Koude Oorlog-propaganda van de vijand.”

Harry Truman spreekt tot de media in Washington in 1945. D.C.AFP / AFP / Getty Images “Ik had nooit gedacht dat toen ik de CIA oprichtte, deze in vreedstijd in clandestiene operaties zou worden ingezet ...”

In plaats van de CIA meer aansprakelijk te maken aan het Amerikaanse volk, lieten overheidsfunctionarissen de inlichtingengemeenschap echter doorgaan onder verwaarloosbaar toezicht en met grote onafhankelijkheid, tot op het punt dat ze buitenlandse leiders vermoordden en de communicatie van Amerikaanse burgers illegaal controleerden, zelfs tot en met de president van de Verenigde Staten aan toe. In 1971 gaf een stenograaf van de Navy toe dat hij had gesnuffeld in vertrouwelijke dossiermappen en aktetassen op zoek naar communicatie tussen president Richard Nixon en staatssecretaris Henry Kissinger, en dat hij tevens geheime documenten doorgaf aan de gezamenlijke stafchefs van het Pentagon. (De spionage werd bekend als de Moorer-Radford-affaire.) De Joint Chiefs of Staff bespioneerden illegaal hun opperbevelhebber.

Toen senator Frank Church in de jaren zeventig een onderzoek leidde naar de activiteiten van de CIA, de FBI en de National Security Agency, waarschuwde hij dat de technologische vooruitgang deze instanties ongekende toezichtbevoegdheden zou geven.

“Als deze regering ooit een tirannie zou worden, als een dictator ooit de leiding zou nemen in dit land, zou de technologische capaciteit die de inlichtingengemeenschap de regering heeft gegeven haar in staat kunnen stellen totale tirannie op te leggen, en het zou bijna onmogelijk zijn om terug te vechten, aangezien de meest zorgvuldige moeite om zich te verenigen in verzet tegen de regering, hoe privé ook, voor de regering kenbaar kan zijn,” zei Senator Church in *Meet the Press* in 1975. “Ik wil dit land deze grens nooit zien overschrijden. Ik ken de bestaande capaciteit om tirannie in Amerika totaal te maken, en we moeten erover waken dat dit agentschap en alle agentschappen die over deze technologie beschikken binnen de wet en onder goed toezicht opereren, zodat we deze afgrond nooit oversteken.”

Maar de technologische capaciteiten waar Church voor waarschuwde, werden sterker tijdens het presidentschap van George W. Bush en Barack Obama. President Bush ondertekende in 2002 een uitvoeringsbevel waarin de NSA werd gemachtigd Amerikaanse burgers en buitenlanders af te luisteren als de regering vermoedde dat ze banden met terroristen hadden. Hoewel president Obama beloofde de gegevensverzameling van Amerikaanse burgers te beperken, heeft hij de macht van de diepgewortelde Amerikaanse bewakingsstaat enorm uitgebreid. Tijdens zijn regering volgden inlichtingenagenten op illegale wijze journalisten, congresleden, de presidentiële campagne van Trump en miljoenen Amerikaanse burgers.

Hoewel Barack Obama niet langer president is, zijn de meeste van zijn 850.000 mensen met toegang tot topgeheimen nog steeds aan het werk.

De vierde tak van de regering

Of we het nu de diepe staat noemen of iets anders, het valt niet te ontkennen dat Washington een diepgewortelde bureaucratie heeft die al tientallen jaren bestaat. Veel van deze bureaucraten zijn fel gekant tegen president Trump en zijn naaste medewerkers. De problemen die daaruit voortvloeien, vertegenwoordigen een enorme vertekening van hoe de Amerikaanse grondleggers de regering hadden bedoeld.

Toen de opstellers van de Amerikaanse grondwet drie gelijkwaardige takken van de regering ontwierpen, gaven ze de wetgevende macht de bevoegdheid om wetten te schrijven, de rechterlijke macht de bevoegdheid om wetten te interpreteren en de uitvoerende macht de bevoegdheid om wetten te handhaven. De gigantische bureaucratie waar veel Amerikanen aan denken als ze aan de federale regering denken, staat helemaal niet in de grondwet. Deze is alleen bedoeld om de uitvoerende macht - de president - te helpen bij de uitvoering van zijn constitutionele taken. In plaats daarvan is het een niet-verkozen vierde tak van de regering geworden.

De eerste presidenten werden bijgestaan door een beperkt aantal door hen voorgedragen en benoemde ambtenaren.

Ongeveer 1.000 niet-militaire medewerkers assisteerden George Washington. Een eeuw later stonden ongeveer 40.000 niet-militaire medewerkers Benjamin Harrison bij. Nog geen 50 jaar later verhoogde Franklin Roosevelt het aantal federale bureaucraten tot een recordhoogte van 3,5 miljoen niet-militaire medewerkers. Tegenwoordig zijn er 2.794.000 federale werknemers in 15 afdelingen, 69 agentschappen en 383 niet-militaire sub-agentschappen. Deze uitgestrekte administratieve staat heeft in 2017 \$3,98 biljoen verbruikt, een vijfde van de totale economische output van Amerika.

Deze ongekozen bureaucraten zouden in principe moeten rapporteren aan de president, maar er zijn er veel te veel om ze te kunnen overzien. Nieuwe presidenten benoemen minder dan 1 procent van de federale functies. De andere 99 procent zijn carrièrebureaucraten. Dit is de reden waarom de meeste federale agentschappen zijn uitgegroeid tot onafhankelijke entiteiten waarover de president slechts beperkte controle heeft. De diepe staat bestaat niet alleen uit inlichtingenagenten; het is veel groter dan dat. Dit is ernstig zorgwekkend voor iedereen die gelooft dat Amerika's kracht, stabiliteit en overleving afhangen van de principes van individuele vrijheid onder een constitutionele regering.

"Deze exponentiële groei heeft geleid tot toenemende macht en onafhankelijkheid voor agentschappen", schreef Georgetown-professor in de rechten, Jonathan Turley, in een artikel in de *Washington Post*. "De machtsverschuiving is enorm. De vierde tak heeft nu een grotere praktische impact op het leven van burgers dan alle andere takken samen." (24 mei 2013)

Een studie toonde aan dat verkozen wetgevers in het Congres in 2007 138 openbare wetten uitvaardigden, terwijl niet-gekozen federale bureaucraten 2.926 regels vastlegden. Uit een vergelijkbaar onderzoek bleek dat federale rechters jaarlijks ongeveer 95.000 procedures voeren, vergeleken met 939.000 zaken die werden behandeld door administratieve "rechtbanken" die verbonden waren met individuele federale instanties in de uitvoerende macht. Veel federale bureaucratieën, die de scheiding der machten die in de Grondwet zijn vastgelegd ondermijnen, beschikken over alle drie de bevoegdheden van de wetgever (verordeningen), de rechterlijke macht (administratieve "rechtbanken") en de uitvoerende macht (handhaving door gewapende agenten).

Als Amerikanen niet langer worden bestuurd door wetten die door hun gekozen vertegenwoordigers zijn aangenomen, wonen ze niet langer in een democratische republiek. Ze leven in een autoritaire technocratie die wordt geleid door machtige, niet-gekozen bureaucraten, ambtenaren, militaire leiders en inlichtingenagenten.

Wraak van de bureaucraten

Donald Trump is een politieke buitenstaander die heeft beloofd de regering te verkleinen ("drain the swamp" [het moeras droogleggen]), die de macht over het leven van een individu teruggeeft aan zijn deelstaatregering, de lokale overheid of aan zichzelf. De voormalige hoofdstrateg van de president, Steve Bannon, zei dat de "deconstructie van de bestuurlijke staat" een kerndoelstelling van de Trump-regering was. Zelfs nadat Bannon was vertrokken, heeft president Trump sindsdien zijn oorlog tegen federale regelgeving opgevoerd en in december vorig jaar gezworen om de *Code of Federal Regulations* met een verbazingwekkende 87 procent te verkleinen.

"De eindeloze groei van administratieve rompslomp in Amerika is plotseling, met piepende remmen tot stilstand gekomen", zei hij. "We gaan een lint doorknippen omdat we weer onder het niveau van 1960 komen en dat vrij snel zullen bereiken."

Om dit doel te bereiken, heeft president Trump een uitvoeringsbevel ondertekend waarin de federale agentschappen worden verplicht om twee oude regels te schrappen voor elke nieuwe regelgeving die ze invoeren. Hij heeft tot nu toe bezuinigingen en een aanwervingsstop gebruikt om het federale personeelsbestand met bijna 17.000 werknemers te verminderen. Hij heeft ook een plan opgesteld om de rechtbanken te vullen met rechters die een halt willen toeroepen aan de groeiende macht van federale instanties om federale verordeningen op te stellen, te interpreteren en te handhaven.

Dit alles vermindert het gezag van regeringsbureaucraten die hun relevantie, hun levensstijl en hun salaris ontleen aan belastinggeld dat aan hen is betaald in ruil voor het micromanagen van het leven van mensen.

Om die reden hebben federale ambtenaren sterke motieven om de agenda van de president te ondermijnen. Luttele dagen na zijn inauguratie, stelde president Trump een reisverbod in voor verschillende landen in het Midden-Oosten, maar het interim-hoofd van het ministerie van Justitie weigerde het uit te voeren. Kort daarna meldde de *Washington Post* dat bureaucraten om advies vroegen bij functionarissen uit het Obama-tijdperk over hoe weerstand te bieden tegen de regering-Trump (die ze, constitutioneel, verondersteld waren te dienen). Bureaucraten hebben zorgvuldig getimed en zorgvuldig gericht informatie gelekt waarvan zij denken dat ze de president zullen schaden. Ze verstrekken deze informatie aan machtige, goedgunstige mediakanalen in een poging de nieuwe administratie te ondermijnen.

Staatsgreep door de Diepe Staat

Terwijl federale bureaucraten de agenda van de president proberen te ondermijnen, proberen de kopstukken van de FBI de uitkomst van de presidentsverkiezingen van 2016 te ondermijnen. Teruggevonden sms-berichten van FBI-agent Peter Strzok en FBI-advocaat Lisa Page onthulden dat Strzok de adjunct-directeur van de FBI, Andrew McCabe, vertelde dat de afdeling een "verzekeringsspolis" nodig had voor het geval dat Donald Trump gekozen zou worden. De kern van deze "verzekeringsspolis" is een dossier dat is opgesteld door het strategische-inlichtingenbedrijf Fusion GPS. Het beweert dat de Trump-campagne samenspande met Rusland om de verkiezingen te stelen.

Dit dossier werd betaald door de campagne van Hillary Clinton en geen van de claims is geverifieerd. Toch gebruikte de FBI het dossier om een bevel van de *Foreign Intelligence Surveillance Court* te verkrijgen om de voormalige Trump-campagneadviseur Carter Page te bespioneren. Dit bevel stelde de FBI in staat om Page, iedereen die verbonden was met Page, en iedereen die verbonden was met iedereen die verbonden was met Page te bespioneren (mogelijk inclusief Mr. Trump zelf).

Ondanks dat hij wist dat het dossier niet geverifieerd was, riep president Obama op 5 januari 2017 een bijeenkomst samen van belangrijke functionarissen van de Amerikaanse inlichtingengemeenschap om te bespreken hoe het onderzoek van de FBI naar de Trump-campagne door kon blijven gaan nadat Trump was beëdigd als president. Deze bijeenkomst omvatte toenmalig CIA-directeur John Brennan, toenmalig FBI-directeur James Comey, NSA-directeur Michael Rogers en toenmalig directeur van de National Intelligence James Clapper. Ze bespraken hoe ze een onderzoek naar de aantredende president konden voortzetten. Als ze Donald Trump uit hun functie hadden kunnen houden, hadden ze feitelijk een staatsgreep gepleegd door de resultaten van democratische verkiezingen ongedaan te maken.

John Brennan, James Comey, James Clapper, Robert Mueller en Michael Rogers

Voormalig FBI-directeur Robert Mueller leidt momenteel een Special Counsel-onderzoek naar beschuldigingen van Russische inmenging in de presidentsverkiezingen van 2016. Hoewel hij geen enkel bewijs heeft geleverd van samenspanning tussen de Trump-campagne en Rusland, gebruiken democraten als Al Green en miljardair Tom Steyer de geruchten die door Clintons Steele-dossier zijn gegenereerd nog steeds als wapens in een lopende campagne om president Trump te beschuldigen.

Dit is de "verzekeringsspolis" waar Strzok en McCabe het over hadden. Als Diepe Staat-agenten ongeverifieerde geruchten kunnen gebruiken om een politieke kandidaat die hun niet bevalt uit zijn functie te houden, wat kunnen ze dan *niet* doen? Wat gebeurt er als de inlichtingengemeenschap haar eigen gang gaat en tegen haar eigen baas begint te vechten? In landen als Turkije en Egypte zijn in het verleden mensen in opstand gekomen tegen de diepe staat, toen deze probeerde de resultaten van democratische verkiezingen teniet te doen. De kloof tussen president Trump en de Amerikaanse diepe staat is ernstiger dan de meeste mensen beseffen. De president is in oorlog met de meest technologisch geavanceerde bewakingsstaat die er ooit is geweest, en de zaken dreigen gewelddadig te worden.

Revolutie en oorlog

Amerikanen leven tegenwoordig niet in de natie van hun Founding Fathers, zelfs niet in die van hun eigen vaders. De regering van het land evolueert weg van de constitutionele republiek die het ooit was richting een autoritaire technocratie. President Trump leidt een populistische opstand tegen de Amerikaanse diepe staat.

De Bijbel onthult dat deze opstand zal eindigen in een ongekend bloedvergieten, tenzij de natie als geheel zich in berouw tot God wendt!

In [*De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën*](#) legde Herbert W. Armstrong uit hoe het moderne Groot-Brittannië en Amerika afstammen van het oude Israël. De bijbel vermeldt dat zondig gedrag onder de Israëlieten in de tijd vlak voor de terugkeer van Jezus Christus zou leiden tot corruptie in de regering en tot gewelddadige revolutie.

"Wee het zondige volk, volk van zware ongerechtigheid, nageslacht van kwaaddoeners, kinderen die verderf aanrichten! Zij hebben de Here verlaten, de Heilige van Israël verworpen, zij zijn vervreemd, van achter Hem vandaan. Waarom wilt u nog meer geslagen worden? U gaat gewoon door met uw afvalligheid. Heel het hoofd is ziek, en heel het hart is afgemat. Vanaf de voetzool tot het hoofd toe is er geen gezonde plek aan: wonden en striemen en gapende wonden, niet uitgedrukt, niet verbonden, en niet met olie verzacht. Uw land is een woestijnen, uw steden zijn met vuur verbrand, uw bouwland – voor uw ogen eten vreemden het op; het is een woestijnen, als door vreemden ondersteboven gekeerd" (Jesaja 1:4-7).

Deze passage beschrijft oorzaak en gevolg. De regering is ziek. De natie is zwak. Maar waarom? Omdat de mensen "een volk van zware ongerechtigheid" zijn. Omdat de regering ziek en zwak is, gaan de mensen "gewoon door met hun

afvalligheid" [= opstandigheid].

Het is geen toeval dat de diepe staat is gegroeid naarmate de moraal van het land is gedaald. Godslastering, corruptie, begeerte, gezinsbreuk, haat, afgoderij, moord, seksuele zonden en diefstal hebben Amerika verteerd. Mensen hebben hun persoonlijke verantwoordelijkheid en Bijbelse moraal opgegeven. Ze hebben zelfzuchtig individualisme, sociale zorgverlening en materialisme omarmd. Dientengevolge verwachten ze dat de regering voor hen zorgt, in plaats van op God te vertrouwen. Door steeds meer macht te delegeren aan de centrale autoriteit van een door mensen geleide regering, hebben Amerikaanse burgers een bestuurlijke staat gecreëerd met de macht om de vrijheden van haar tegenstanders te beteugelen.

Terwijl miljoenen Amerikanen nu misschien wakker worden voor de dreiging die dit uitgestrekte netwerk van Diepe Staat-departementen voor het land vormt, pakt hun populistische revolutie niet de grandoorzaken achter deze crisis aan. Corruptie en bittere verdeeldheid in Amerika leiden vandaag tot een conflict dat zo verwoestend is dat het hele land een woestenij zal worden, en de steden zullen branden met vuur. Deze ernstige problemen worden niet veroorzaakt door één man of een groep overheidsfunctionarissen. Uiteindelijk worden ze veroorzaakt door de zonden van het Amerikaanse volk als geheel. Alleen de bekering van het volk kan voorkomen dat de ziekte in de Amerikaanse regering escaleert tot een volledige revolutie en oorlog.

"Veel Amerikanen maken zich zorgen over de verdeeldheid en haat die nu tot uitdrukking komt", schreef *Trompet*-hoofdredacteur Gerald Flurry. "Maar ze moeten nog veel meer bezorgd zijn! De problemen worden steeds erger totdat mensen de boodschap snappen en ze leren waarom deze rampen gebeuren! De overwinning van Donald Trump is een profetisch teken van een nakende burgeroorlog en anarchie, gevolgd door Amerika's ergste militaire nederlaag ooit! Maar geef niet de schuld aan de politici of de rassenopruisers of de professionele relschoppers. Deze situatie in Amerika is er alleen vanwege de zonden van de natie - van alle Amerikanen! We kunnen niet langer negeren wat we hebben geoogst door ons over te geven aan de zonde. Dit is een afrekening!" (Januari 2017).

Alle Amerikanen moeten beseffen dat alleen Jezus Christus de ernstige problemen in hun regering kan oplossen. Alleen dan zal God Zijn regering vestigen en de regering in de Verenigde Staten en de regeringen in alle landen vervangen. Deze regering zal geen democratische republiek of een autoritaire technocratie zijn. Het zal een constitutionele theocratie zijn, met de wet van God als grondwet en Christus de heersende Koning der koningen.

Download of bestel nu uw gratis exemplaar van

De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën

door hier te klikken.